

15. marts 2021
Sagsnr.: 18/01348
JAR

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

IKKE MEDHOLD i klage over af afgørelse om enkeltbetaling 2014 i Lolland Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 8, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 29 af 18. januar 2012 om direkte støtte til landbrugere efter enkeltbetalingsordningen samt artikel 80, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1122/2009,¹ jf. § 22 b, stk. 1, i landbrugsstøtteleven.²

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klagen over NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 3. marts 2016 om nedsættelse af enkeltbetaling 2014 og tilbagebetaling af støtte på A1 , 4930 Maribo.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.³

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 af 30. november 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugere, som er omhandlet i nævnte forordning og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1368/2011 af 21. december 2011.

² Lovbekendtgørelse nr. 115 af 6. februar 2020 om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om ordninger under Den Fælles Landbrugspolitik finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget m.v. (landbrugsstøtteleven).

³ Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet

Afgørelsen er den 17. marts 2016 påklaget til Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af landbruger, der er repræsenteret ved konsulent.

Sagen er pr. 1. februar 2017 overgået til behandling i Miljø- og Fødevarerklagenævnet, jf. § 24, stk. 6, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Klager har anført, at der gerne må være en 10 meter bred vildtstribe på en mark, hvorpå der søges enkeltbetaling, i henhold til vejledning om enkeltbetaling 2014, side 50. Videre har klager anført, at vildtstriben på mark nr. 55-0 har levet op til støttebetingelserne, hvorfor Landbrugsstyrelsen skal annullere kravet om tilbagebetaling for de 0,14 ha på mark nr. 55-0.

2. Sagens oplysninger

Klager har den 25. marts 2014 indsendt fælleskema med ansøgning om enkeltbetaling. Heraf fremgår det, at klager har søgt enkeltbetaling til 844,08 ha, hvoraf mark nr. 55-0, beliggende i markblok nr. [REDACTED], udgør 30,50 ha.

Den 11. marts 2015 har Landbrugsstyrelsen truffet afgørelse om klagers enkeltbetaling 2014. Styrelsen har videre den 1. juni 2015 genoptaget klagers enkeltbetalingsansøgning 2014.

2.1 Den påklagede afgørelse

Landbrugsstyrelsen har igen den 3. marts 2016 truffet afgørelse om klagers enkeltbetaling 2014. Styrelsen har herved genoptaget de tidligere afgørelser om klagers enkeltbetaling 2014, som følge af en intern revision, hvorved det er konstateret, at der uberettiget er godkendt areal og udbetalt støtte under enkeltbetalingsordningen til dele af mark 55-0. Afgørelsen erstatter således styrelsens tidligere afgørelser af 11. marts 2015 og 1. juni 2015. Styrelsen har nedsat klagers enkeltbetaling 2014 og krævet den uberettiget udbetalte støtte tilbagebetalt.

Landbrugsstyrelsen har anført, at der for enkeltbetalingsordningen er konstateret en arealafvigelse på 3,96 ha, som udgør 0,47 % af det fastslåede areal på 840,09 ha. Dertil har styrelsen bemærket, at afvigelsen er over 3 % eller 2,00 ha. Styrelsen har i forlængelse heraf anført, at klagers støtte er beregnet på grundlag af det fastslåede areal, nedsat med det dobbelte af afvigelsen. Herom har styrelsen henvist til artikel 58, 1. afsnit, i forordning (EF) nr. 1122/2009.

Det fremgår desuden af afgørelsens begrundelse, at mark nr. 55-0 nedsættes med 0,17 ha fra et anmeldt areal på 30,50 ha til 30,33 ha. Nedsættelsen af mark nr. 55-0 er begrundet med, at marken i forbindelse med kontrol er blevet opmålt 0,03 ha mindre end det anmeldte areal i

fællesskema 2014 samt med, at styrelsen har konstateret en vildtstribe over 10 meters bredde, hvorved 0,14 ha underkendes. Herudover har styrelsen bemærket, at de oplysninger, der ligger til grund for afgørelsen, stammer fra sagsbehandlingen af klagers fællesskema. Endeligt fremgår det, at klager har fået udbetalt for meget i støtte under enkeltbetalingsordningen for 2014, samt at klager har pligt til at tilbagebetale den uretmæssigt udbetalte støtte. Herom har styrelsen henvist til artikel 7, stk. 1, og artikel 23, stk. 5, 2. afsnit.⁴ Styrelsen har hertil oplyst, at det skyldige beløb vil blive modregnet i klagers støtteudbetaling for 2016.

2.2 Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen

Landbrugsstyrelsen har den 9. juni 2016 oversendt klagesagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Landbrugsstyrelsen har indledningsvis bemærket, at vildtstriben er opmålt til at være over 10 meter. Dertil har styrelsen oplyst, at insektvolde og andre former for faunaforberedende foranstaltninger som vildtstriber højst må udgøre 10 pct. af markens samlede areal. Videre har styrelsen bemærket, at hvis der anvendes flere foranstaltninger side om side, må den samlede bredde ikke overstige 10 meter. Hertil henviser styrelsen til § 8 stk. 4, i bekendtgørelse nr. 29 af 18. januar 2012 med senere ændringer. I forlængelse heraf har styrelsen bemærket, at den del der overstiger de 10 meter er trukket fra som ikke-støtteberettiget efter reglerne. Styrelsen har oplyst, at dette er specificeret i vejledning om enkeltbetaling 2014, s. 51, hvor der under afsnittet vildtstriber er anført, at en vildtstribe maksimalt må have en bredde på 10 meter. Hvis der er flere vildtstriber på en mark, skal afstanden imellem disse være på minimum 10 meter.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over. Det fremgår dog af forarbejderne til bestemmelsen,⁵ at nævnet har mulighed for og efter omstændighederne pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmålet om overholdelse af gældende EU-ret eller grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

- 1) Forvaltningslovens begrundelseskrav
- 2) Vildtstribens støtteberettigelse under enkeltbetalingsordningen 2014

⁴ Landbrugsstyrelsen har ikke anført forordning.

⁵ Jf. bemærkningerne til § 11 i forslag L44 til Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet (FT 2016-17).

3) Tilbagebetaling af udbetalt enkeltbetaling for 2014

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Ad 1) Forvaltningslovens begrundelseskrav

Det følger af forvaltningslovens § 22,⁶ at en afgørelse, når den meddeles skriftligt, skal være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold. Begrundelsen skal indeholde en henvisning til de retsregler, afgørelsen er truffet efter, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1, 1. pkt. Det betyder, at henvisningen skal være entydig og specifik med en nøjagtig henvisning til nr. og dato i Lovtidende og præcis henvisning til paragraf, stykke, punktum, litra osv.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Landbrugsstyrelsens afgørelse af 3. marts 2016 ikke opfylder forvaltningslovens begrundelseskrav, men at begrundelsesmanglen ikke er konkret væsentlig for sagen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har lagt vægt på, at Landbrugsstyrelsen ved afgørelse af 3. marts 2016 ikke anførte nogen hjemmel for afgørelsens udfald, for så vidt angår støtteberettigelsen af mark nr. 55-0. Nævnet har videre vurderet, at den anførte hjemmel for så vidt angår tilbagebetaling af udbetalt støtte er ufuldstændig og ukorrekt.

Det forhold, at Landbrugsstyrelsen efterfølgende i bemærkningerne til Miljø- og Fødevareklagenævnet har angivet korrekt hjemmel vedrørende støtteberettigelsen af mark nr. 55-0, kan ikke i sig selv føre til et andet resultat. Nævnet henviser til, at den korrekte hjemmel skal angives i selve afgørelsen, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1, 1. pkt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder imidlertid, at begrundelsesmanglen ikke er konkret væsentlig for sagen. Nævnet har i den sammenhæng vurderet, at afgørelsens resultat ikke er blevet påvirket af manglen, og at den mangelfulde hjemmelshenvisning ikke har påvirket klagers forståelse af afgørelsen.

3.2.2 Ad 2) Vildtstribens støtteberettigelse under enkeltbetalingsordningen 2014

Det fremgår af § 8, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 29 af 18. januar 2012, at der på arealer, bortset fra arealer med permanent græs og permanente afgrøder, hele året kan etableres insektvolde og andre former for faunaforbedrende foranstaltninger efter retningslinjer udstedt af Landbrugsstyrelsen. Det følger endvidere af bestemmelsens stk. 4, at foranstaltninger omfattet af stk. 1 og 2 højst må udgøre 10 pct. af markens samlede areal. Hvis flere foranstaltninger omfattet af stk. 1 eller 2 placeres side om side, må den samlede bredde ikke overstige 10 m.

Det fremgår dertil af Landbrugsstyrelsens vejledning om Enkeltbetaling 2014, s. 51, at vildtstriber maksimalt må have en bredde på 10 meter, og

⁶ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april af forvaltningsloven.

hvis der er flere vildtstriber på en mark, skal afstanden imellem disse være minimum 10 meter.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at 0,14 ha af mark nr. 55-0 ikke er støtteberettiget efter enkeltbetalingsordningen i støtteåret 2014.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt vægt på, at det følger af Landbrugsstyrelsens praksis, som beskrevet i vejledning om enkeltbetaling 2014, at en vildtstribe maksimalt må have en bredde på 10 meter. Dertil har nævnet lagt til grund, at Landbrugsstyrelsen ved genkontrol af mark nr. 55-0 har opmålt en vildtstribe, der er mere end 10 meter bred. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at arealet ud over de 10 meter er opmålt til 0,14 ha. Nævnet finder ikke grundlag for at tilsidesætte Landbrugsstyrelsens opmåling af arealet. Det er således nævnets vurdering, at 0,14 ha af mark nr. 55-0 ikke opfylder støttebetingelserne for enkeltbetaling, idet vildtstriber maksimalt må have en bredde på 10 meter, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 4, samt styrelsens praksis.

3.2.3. Ad 3) Tilbagebetaling af udbetalt enkeltbetaling

Det følger af artikel 80, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1122/2009, at uretmæssigt udbetalte beløb skal tilbagebetales af landbrugeren med tillæg af renter.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager skal tilbagebetale den uretmæssigt udbetalte enkeltbetaling for 2014, jf. artikel 80, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1122/2009.

Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt til grund, at klager uretmæssigt har fået udbetalt enkeltbetaling for 2014 for 0,17 ha på mark nr. 55-0, jf. ovenfor afsnit 3.2.2 samt Landbrugsstyrelsens afgørelse af 3. marts 2016.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klagen over NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 3. marts 2016 om nedsættelse af enkeltbetaling 2014 og tilbagebetaling af støtte på A1 , 4930 Maribo.